

Què fem amb el cable?

La llei del cable de Borrell atribueix als ajuntaments la decisió de quin serà el segon operador en el seu terme municipal. També estableix que només els municipis de més de 20.000 habitants podran optar a tenir la seua xarxa de cable. L'aplicació d'aquests principis, a Catalunya, al País Valencià i també a les Illes, deixaran 'descobertes' -sense cable- àmplies zones interiors del país per motius de rendibilitat.

Després d'un llarg i prudent silenci, la Generalitat de Catalunya s'ha posicionat per fi públicament sobre el projecte de llei de telecomunicacions per cable, que es troba en fase de presentació d'esmenes al Congrés de Diputats. I no ho ha pogut fer amb més claredat: el Govern català s'oposa frontalment a l'actual redacció de la llei i pensa aprofitar la seua força parlamentària a Madrid per introduir-hi modificacions substancials.

Aquesta és una qüestió de primera magnitud. Uns i altres portem setmanes enganxats a una polèmica esperpèntica sobre els arxius de Salamanca, mentre al Parlament espanyol es debat una qüestió que, aquesta sí, pot hipotecar el nostre futur com a país. Assumir el control sobre les xarxes d'autopistes de la informació -denominació popular per a les telecomunicacions de banda ampla (TBA)- és un requisit bàsic per a qualsevol territori que es vulga plantar al segle XXI en condicions de sobreviure. I no únicament des del punt de vista de la identitat cultural, sinó sobretot des del punt de vista de la competitivitat exterior i de la cohesió social i territorial interna.

El problema apareix quan el projecte de llei presentat pel ministre Borrell -un dels més jacobins de l'executiu socialista- margina descaradament les autonomies de qualsevol intervenció en l'ordenació de les autopistes de la informació dins del seu propi territori. La llei del cable de Borrell atribueix als ajuntaments la decisió de quin serà el segon operador en el seu terme municipal. També estableix que només els municipis -o agrupacions de municipis- de més de 20.000 habitants podran optar a tenir la seua xarxa de cable. L'aplicació d'aquests principis, al Principat, al País Valencià i també a les Illes, provocarà l'existència de multitud de petits segons operadors d'abast local, incapaços de competir amb el primer operador (que és Telefònica per a tot l'estat), i que deixaran *descobertes* -sense cable- àmplies zones interiors del país per motius de rendibilitat. Una de les principals funcions d'aquestes autopistes -generar activitat econòmica i transportar informació a les zones que més ho necessiten- quedaria totalment adulterada.

Per motius polítics, econòmics i culturals, l'actual projecte de llei de telecomunicacions per cable és inacceptable per al nostre país. És necessari que la Generalitat valenciana i el Govern balear adopten també una posició ferma i clara sobre aquest afer. Poques vega-

des ha tingut tant de sentit un front comú de Catalunya, País Valencià i Illes Balears davant el Govern espanyol. Els nostres polítics ompliran de sentit la seua activitat si responen a aquest repte.